ECLI:LV:ZRT:2021:1110.C07075715.13.S

Lietas Nr. C07075715
Lietas arhīva Nr. C-0090-21/20

SPRIEDUMS

Latvijas Republikas vārdā
Aizkraukle 2021. gada 10. novembrī

Zemgales rajona tiesa,
tiesnese Sallija Vikentjeva,
rakstveida procesā izskatīja civillietu akciju sabiedrības/nosaukums TO/ prasībā pret /pers. A/, /pers. B/, /pers. C/, /pers. D/, /pers. E/ un UAB /Nosaukums A/ ar trešo personu maksātnespējas procesa administratoru /pers. F/ par apmierinājuma gūšanu no dāvanas – nekustamā īpašuma 7022 EUR apmērā.

Aprakstošā daļa

[1] Akciju sabiedrība/nosaukums TO/ 2015. gada 24. augustā cēlusi Aizkraukles rajona tiesā (pēc tiesu reformas – Zemgales rajona tiesa) prasību pret /pers. A/, /pers. C/, /pers. D/ un /pers. E/ ar trešo personu – maksātnespējīgās fiziskās personas /pers. A/ maksātnespējas procesa administratoru par ķīlas tiesību nodibināšanu uz dāvanu – nekustamo īpašumu /adrese/, kas ierakstīts /adrese/novada zemesgrāmatas nodalījumā Nr. /numurs A/, kadastra Nr. /numurs B/, prasības summas 7022 EUR apmērā (*lietas 1. sējuma 5.-10. lapa*).

Prasība pamatota ar Civillikuma 1., 871., 1278., 1304., 1307., 1315., 1319., 1372., 1378., 1425., 1587., 1591., 1652., 1927. pantu, Zemesgrāmatu likuma 45. panta 4. punktu un 46. pantu.

[2] 2016. gada 17. augustā tiesā saņemti prasītājas prasības pieteikuma grozījumi pret /pers. A/, /pers. C/, /pers. D/, /pers. E/ un /pers. B/ ar trešo personu /pers. A/ maksātnespējas procesa administratoru (*lietas 1. sējuma 195.-199. lapa*).

Prasītāja lūdz nodrošināt prasību, apmierinājuma solidāri no /pers. A/ un /pers. B/ pēc 2005. gada 31. augusta aizdevuma līguma Nr. 2216/03 saņemšanai no /pers. A/ un /pers. B/ dāvanas – nekustamā īpašuma /nosaukums/, kas atrodas /adrese/, un ir ierakstīts /nosaukums/novada zemesgrāmatas nodalījumā Nr. /numurs A/, kadastra Nr. /numurs B/, piedzīt par labu akciju sabiedrībai /nosaukums TO/ parādu 7022 EUR, pārdodot piespiedu izsolē /pers. C/, /pers. D/ un /pers. E/, katram 1/3 domājamās daļas apmērā piederošo nekustamo īpašumu /nosaukums/, kas atrodas /adrese/.

[3] Ar Aizkraukles rajona tiesas tiesneses 2016. gada 18. augusta prasības pieteikuma grozījumi pieņemti (*lietas 1. sējuma 214.-216. lapa*).

Prasības pieteikumā un tā grozījumos norādīts turpmāk minētais pamatojums.

[3.1] 2005. gada 31. augustā starp VAS /nosaukums C/ (ar Uzņēmumu reģistra 2014. gada 10. janvāra lēmumu mainīts nosaukums uz VAS /nosaukums TO/ kā aizdevēju un /pers. A/ un /pers. B/ kā solidāriem aizņēmējiem, saskaņā ar kuru /pers. A/ saņēmis hipotekāro aizdevumu LVL 124 000 un komercaizdevumu LVL 26 000 apmērā, lai tos izmantotu ar mērķi – zemes iegāde.

[3.2] Saistības nav pildītas noteiktajos termiņos un nav izpildītas arī šobrīd.

[3.3] /pers. A/ ar Rīgas Latgales priekšpilsētas tiesas 2009. gada 8. maija spriedumu pasludināts maksātnespējas process, kurā prasītāja 2009. gada 27. jūnijā ir pieteikusi kreditora prasījumu par kopējo summu LVL 520 043,61 jeb 739 955,39 EUR, tai skaitā kreditora prasījumu, kas izriet no 2005. gada 31. augusta aizdevuma līguma Nr. 2216/03 par kopējo summu LVL 133 513,03 jeb 189 971,93 EUR.

[3.4] Laikā pēc līgumu noslēgšanas un kreditora prasījuma pieteikšanas VAS /nosaukums TO tika reorganizēta un visas tiesības, kas tai izrietēja no 2005. gada 31. augusta aizdevuma līguma Nr. 2216/03, ir pārņēmusi /nosaukums TO/

[3.5] Pēc /nosaukums A/ mantas pārdošanas un kreditoru prasījumu apmierināšanas plāna izpildes uz 2015. gada 27. jūniju atlikušās saistības, tai skaitā pret prasītāju ir 570 469,90 EUR.

[3.6] Prasītājai kļuva zināms, ka /pers. A/, pretēji Civillikuma 1927. panta noteikumiem, un 2005. gada 31. augusta aizdevuma līguma Nr. 2216/03 pielikuma Nr. 1, 43., 45. un 51. punkta noteikumos pielīgtajam vienā dienā – 2005. gada 21. novembrī vienlaicīgi uzdāvināja atbildētājiem /pers. C/, /pers. D/ un /pers. E/, kas ir /pers. A/ bērni, piecus nekustamos īpašumus, tai skaitā nekustamo īpašumu /nosaukums/, kas atrodas /adrese/katram 1/3 domājamās daļas apmērā.

[3.6.1] Šāda /pers. A/ rīcība laikā, kad viņam ir spēkā saistības pret banku pēc 2005. gada 31. augusta aizdevuma līguma Nr. 2216/03 un viņš bija uzņēmies pienākumu līguma darbības laikā nepārdot un citādi neatsavināt savu īpašumu bankas iespējamo prasījumu apmērā, kā arī neradīt cita veida šķēršļus aizdevuma līguma izpildei, nav atbilstoša Civillikuma 1. pantam un liecina par prettiesisku un negodprātīgu vēlmi izvairīties no civiltiesiskās atbildības – savu aizņēmēja parādsaistību izpildes pret prasītāju.

[3.6.2] Īpašumi uzdāvināti vienā dienā 2005. gada 21. novembrī, taču zemesgrāmatā šie dāvinājumi ir ierakstīti tikai 2009. gada janvārī, īsi pirms /pers. A/ iesniedza maksātnespējas pieteikumu tiesā. Uz dāvinājuma līguma noslēgšanas brīdi 2005. gada 21. novembri /pers. A/ neizpildītās saistības pēc 2005. gada 31. augusta aizdevuma līguma Nr. 2216/03 bija 189 971,93 EUR, jo maksātnespējas procesa administratora nav saņemti naudas līdzekļi par ieķīlātā nekustamā īpašuma /adrese A/ pārdošanu, un arī pēc šīs naudas 90 959,89 EUR saņemšanas (ja tā notiks) /pers. A/ parādsaistību atlikums pēc 2005. gada 31. augustā noslēgtā aizdevuma līguma Nr. 2216/03 sastādīs 99 012,03 EUR, bet kopējās /pers. A/ neizpildītās saistības pret prasītāju, kā norāda pats /pers. A/ 2015. gada 29. jūnija papildinājumos pieteikumam, kas iesniegts Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā, sastāda 570 469,90 EUR.

[3.6.3] Prasītāja atsaucas uz judikatūru par Civillikuma 1927. panta piemērošanu, norādot, ka /pers. C/, /pers. D/ un /pers. E/ nekustamie īpašumi, tai skaitā nekustamais īpašums /nosaukums/ir dāvināti tiktāl, cik no tiek ir atvilkti /pers. A/ nesamaksātie parādi pēc 2005. gada 31. augusta aizdevuma līguma Nr. 2216/03, kas bija spēkā un pastāvēja dāvināšanas laikā.

Ievērojot to, ka /pers. A/ negodprātīgi, pretēji Civillikuma 1. un 1927. panta noteikumiem, kā arī pretēji līgumā pielīgtajam, ar mērķi izvairīties no

savu saistību izpildes pret prasītāju vienā dienā – 2005. gada 21. novembrī ir atsavinājis piecus nekustamos īpašumus, uzdāvinot tos saviem bērniem, ir apzināti centies izvairīties no paredzamās kreditora piedziņas uz šiem īpašumiem.

Prasītāja, atsaucoties uz Civillikuma 1278., 1282., 1315., 1319., 1304., 1927. pantu, norāda, ka, ņemot vērā, ka /pers. A/ nevēlas, nespēj un nespēs pildīt savas saistības, apstākli, ka visa aizdevuma saistības reģistrētais ķīlas nodrošinājums ir pārdots, no tā pārdošanas saņemtā un vēl nesaņemtā nauda (90 959 EUR) ir nepietiekoša visu saistību dzēšanai, /pers. A/ nav citu ar saistībām neapgrūtinātu īpašumu, prasītāja lūdz tiesas ceļā nodibināt ķīlas tiesības uz atdāvinātajiem nekustamajiem īpašumiem, tai skaitā šīs prasības ietvaros uz nekustamo īpašumu /nosaukums/, kas atrodas/adrese/.

[3.7] Tā kā saistību apjoms, kuras uz doto brīdi nespēj izpildīt dāvinātājs /pers. A/ kā aizņēmējs, un kuru apmierinājumu banka var prasīt no dāvanas, ir 570 469,90 EUR, tai skaitā /pers. A/ neizpildītās parādsaistības pēc 2005. gada 31. augustā noslēgtā aizdevuma līguma Nr. 2216/03, prasītājs neredz ekonomisku pamatu uz nekustamo īpašumu /nosaukums/ prasīt ķīlas tiesību nostiprināšanu nedz nesamaksātā parāda 189 971,93 EUR apmērā, nedz iespējamā parāda atlikuma 99 012,03 EUR apmērā, tādēļ prasītāja lūdz tiesu nostiprināt ķīlas tiesības uz nekustamo īpašumu kadastrālās vērtības apjomā 7022 EUR.

[3.8] Prasības pieteikuma grozījumos prasītāja norādījusi, ka pēc prasības iesniegšanas ir mainījušies lietas apstākļi – 2015. gada 6. novembrī uz atdāvināto īpašumu /adrese// zemesgrāmatā par labu/valsts uzņēmumam UAB /Nosaukums A/ nostiprināta hipotēka 800 000 EUR apmērā, bet 2016. gada 12. februārī – nomas tiesība līdz 2059. gada 9. janvārim par labu sabiedrībai ar ierobežotu atbildību /Nosaukums C/. Savukārt no atbildētāja /pers. A/ iesniegtajiem pierādījumiem izriet, ka /pers. A/ atdāvinātie nekustamie īpašumi bija viņa un /pers. B/ laulāto kopmanta.

Ņemot vērā norādīto, prasītāja groza prasījuma priekšmetu – no prasības par ķīlas tiesību nodibināšanu uz dāvanu uz prasību par apmierinājuma gūšanu no dāvanas, prasījumu vēršot arī pret atbildētāju /pers. B/.

[3.9] Parādu pēc 2005. gada 31. augusta aizdevuma līguma Nr. 2216/03 nav atmaksājusi arī otra solidārā aizņēmēja – atbildētāja /pers. B/.

[3.10] Ar Latvijas Komercbanku asociācijas šķīrējtiesas 2012. gada 8. novembra spriedumu lietā Nr. 360/2012 no /pers. B/ par labu prasītājai piedzīts parāds LVL 288 351,76, kas izriet no 2005. gada 31. augusta aizdevuma līguma Nr. 2216/03 un šķīrējtiesas izdevumi LVL 1241,48. Šķīrējtiesas spriedums stājies spēkā 2012. gada 8. novembrī. /pers. B/ nesamaksātais parāds pēc izsniegtā izpildu raksta ir 412 054,06 EUR. 2013. gada 16. janvārī izdots izpildu raksts šķīrējtiesas sprieduma piespiedu izpildei.

[3.11] Atbildētājs/pers. A/ lietā kā pierādījumu ir iesniedzis vēl vienu dāvinājuma līgumu, kas datēts ar 2005. gada 11. aprīli, no kura izriet, ka /pers. A/ un /pers. B/ ir uzdāvinājuši /pers. D/, /pers. C/ un /pers. E/ septiņus nekustamos īpašumus, norādot, ka tā ir viņu kā laulāto kopmanta.

[3.12] Prasītāja norādījusi, ka, grozot prasības priekšmetu, prasības pamats un prasības apmērs paliek tas pats.

[3.13] Ievērojot to, ka /pers. A/ un /pers. B/ negodprātīgi, pretēji Civillikuma 1. un 1927. panta noteikumiem, kā arī pretēji līgumā pielīgtajam – ar mērķi izvairīties no savu saistību izpildes pret prasītāju vienā dienā – 2005. gada 21. novembrī ir atsavinājuši septiņus savus nekustamos īpašumus, uzdāvinot tos saviem bērniem /pers. C/, /pers. D/ un /pers. E/, apzināti centušies izvairīties no paredzamās kreditora piedziņas uz šiem īpašumiem. Dāvinājuma līgumu fiktīvo būtību un to, ka tie no /pers. A/ un /pers. B/ puses acīmredzami ir slēgti tikai ar nolūku atbrīvot nekustamos īpašumus no saistību piedziņas par labu prasītājai, apliecina arī fakts, ka /pers. A/ un /pers. B/ visu šo laiku turpina dzīvot vienā no uzdāvinātajiem nekustamajiem īpašumiem – /adrese/.

[3.14] Ņemot vērā, ka /pers. A/ un /pers. B/ nevēlas, nespēj un nespēs pildīt savas saistības (/pers. A/ ir pasludināts maksātnespējas process, bet /pers. B/ nav izpildījusi ne Latvijas Komercbanku asociācijas šķīrējtiesas 2012. gada 8. novembra spriedumu lietā Nr. 360/2012, ne parāds ir piedzīts pēc Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2013. gada 16. janvārī izsniegtā izpildu raksta civillietā Nr. 3-12/0345/12), un apstākli, ka viss 2005. gada 31. augusta aizdevuma līguma Nr. 2216/03 saistību nodrošināšanai reģistrētais ķīlas nodrošinājums ir pārdots, no tā pārdošanas saņemtā un vēl nesaņemtā naudas (90 959 EUR) ir nepietiekoša visu saistību pēc 2005. gada 31. augustā noslēgtā aizdevuma līguma Nr. 2216/03 dzēšanai, /pers. A/ un /pers. B/ nav citas mantas, ne kustamas, ne nekustama īpašuma, prasītāja izmanto savas Civillikuma 1927. pantā noteiktās tiesības un prasa apmierinājumu no dāvanas – nekustamā īpašuma /nosaukums/, kas atrodas /adrese/.

[4] Ar Aizkraukles rajona tiesas tiesneses 2016. gada 18. augusta lēmumu apmierināts prasītājas pieteikums par prasības nodrošināšanu (*lietas 1. sējuma 217.-224. lapa*). Nolemts nodrošināt/nosaukums TO/ prasību pret /pers. A/, /pers. C/, /pers. D/, /pers. E/ un /pers. B/ par apmierinājuma gūšanu no dāvanas – nekustamā īpašuma, piemērojot sekojošus prasības nodrošinājuma līdzekļus: ierakstīt /adrese/ novada zemesgrāmatas nodalījumā Nr. /numurs C/ķīlas tiesību atzīmi 7022 EUR apmērā uz /pers. C/, personas kods /personas kods/, /pers. D/, personas kods /personas kods/, un /pers. E/, personas kods /personas kods/, katram 1/3 domājamās daļas apmērā piederošo nekustamo īpašumu /nosaukums/, kas atrodas /adrese/, kadastra numurs /numurs B/.

[5] 2015. gada 24. septembrī tiesā saņemts atbildētāju rakstveida paskaidrojums, kurā norādīts, ka prasība netiek atzīta (*lietas 1. sējuma 89.-94. lapa*). Atbildētāji norādījuši, ka /pers. A/ dāvinājis tikai daļu no savas mantas. Uz otrā dāvinājuma līguma parakstīšanas brīdi 2005. gada 21. novembri /pers. A/ īpašumā palika nekustamais īpašums /adrese B/, kura piespiedu pārdošanas vērtība bija 235 500 EUR vērtībā, kā arī īpašums /adrese/, kura iegādes vērtība bija 88 033 EUR. Līdz ar to /pers. A/ īpašumā pēc dāvinājuma līguma parakstīšanas bija īpašumi par kopējo summu 323 535 EUR, kas vairāk kā 1,7 reizes pārsniedza aizdevuma summu.

Hipotēka par labu prasītājai bija nodibināta par summu 213 431 EUR uz īpašumu /adrese/, ko prasītāja bija atzinusi par pietiekamu nodrošinājumu.

Atbildētāji norāda, ka pirmais dāvinājuma līgums tika noslēgts un parakstīts 2005. gada 11. aprīlī, savukārt otrais dāvinājuma līgums ar papildinājumiem tika noslēgts 2005. gada 21. novembrī. Vērš uzmanību, ka /pers. A/ nekādā mērā necentās rīkoties pret prasītāju negodprātīgi, jo pildīja aizdevuma līguma nosacījumus, bet, iestājoties finanšu krīzes apstākļiem, vairs nespēja norēķināties ar prasītāju un bija spiests iesniegt fiziskās personas maksātnespējas procesa pieteikumu.

Tā kā pirmais dāvinājuma līgums tika parakstīts 2005. gada 11. aprīlī, kas ir vairāk kā 10 gadus atpakaļ, tad saskaņā ar Civillikuma 1893., 1895. pantu prasītāja ir zaudējusi savas prasījuma tiesības uz dāvinājuma līgumiem, jo ir iestājies noilgums. Atbildētāji lūdz noraidīt prasītājas prasību par ķīlas tiesību nodibināšanu uz nekustamo īpašumu/nosaukums/.

[6] 2016. gada 31. augustā tiesā saņemts atbildētāju rakstveida paskaidrojums par prasības pieteikuma grozījumiem, kurā atbildētāji norādījuši, ka prasība ir nepamatota un noraidāma (*lietas 1. sējuma 227.-230. lapa*).

Atbildētāji uzskata, ka prasītāja maldina tiesu, norādot, ka /pers. A/ un /pers. B/ ir atdāvinājuši visu savu mantu, jo dāvinājuma līgumu priekšmets nesatur norādi, ka tiek atdāvināta visa /pers. A/ un /pers. B/ manta. Līgumos ir skaidri norādīts, konkrēti kāda manta tiek dāvināta dāvinājuma saņēmējiem, kas izslēdz iespējamu interpretāciju, ka ir tikusi atdāvināta visa manta.

/pers. B/ kā /pers. A/ laulātajai kopā ar vīru piederēja vienādās daļās visa manta un īpašumi, kas bija reģistrēti uz /pers. A/ vārda.

Uz dāvinājuma līguma parakstīšanas brīdi – 2005. gada 21. novembri, dāvinātāju īpašumā palika īpašumi par kopējo summu 323 535 EUR, līdz ar to ir kļūdaina prasītājas atsaukšanās uz Civillikuma 1927. pantu.

[7] Ar Aizkraukles rajona tiesas tiesnese s 2016. gada 3. oktobra lēmumu tiesvedība lietā apturēta līdz /pers. B/ maksātnespējas procesa izbeigšanai (*lietas 2. sējuma 15.-18. lapa*).

[8] Ar Zemgales apgabaltiesas 2016. gada 15. decembra lēmumu Aizkraukles rajona tiesas 2016. gada 3. oktobra lēmums par tiesvedības apturēšanu atstāts negrozīts, /nosaukums TO/blakus sūdzība noraidīta (*lietas 2. sējuma 41.-48. lapa*).

[9] Ar Zemgales rajona tiesas priekšsēdētājas vietnieces 2019. gada 15. janvāra rezolūcija lieta nodota tiesneses S. Vikentjevas tiesvedībā (*lietas 1. sējuma 1a. lapa*).

[10] 2019. gada 19. decembrī tiesā saņemts prasītājas pieteikums par atteikšanos no prasības daļā pret atbildētājiem /pers. A/ un /pers. B/, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 223.panta 4.punkta pamata un prasības precizējumi (*lietas 2. sējuma 52.-54. lapa*).

[10.1] Prasītāja norādījusi, ka atsakās no prasījuma pret atbildētājiem /pers. A/ un /pers. B/, jo viņi ne faktiski, ne teorētiski nav un nevar būt atbildētāji lietā.

Prasītājas prasījums pēc 2005. gada 31. augusta aizdevuma līguma Nr. 2216/03 pret /pers. A/ un /pers. B/ ir pieteikts un administratoru atzīts to maksātnespējas procesos, t.i. nav strīda par prasītājas tiesībām uz prasījumu pret /pers. A/ un /pers. B/, bez tam pret /pers. B/ prasījums ir neapstrīdams arī sakarā ar Latvijas Komercbanku asociācijas šķīrējtiesas 2012. gada 8. novembra spriedumu, kura izpildei Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa 2013. gada 16. janvārī ir izdevusi izpildu rakstu.

[10.2] Prasības pieteikumā iekļautais prasījums nesatur lūgumu atzīt /pers. A/ un /pers. B/ īpašuma tiesības uz jebkādu mantu. Faktiski prasītājas prasījums ir vērsts nevis pret /pers. A/ un /pers. B/, viņu mantiskais stāvoklis nemainīsies, bet prasījums ir vērsts pret atbildētājiem /pers. C/, /pers. D/ un /pers. E/, kas neatrodas maksātnespējas procesā.

[10.3] Parādnieki/pers.A/un /pers. B/ ne maksātnespējas procesos, nekad pirms tam nav pildījuši savu Civillikuma 1927. pantā noteikto tiesību.

Prasītāja kā kreditors ar prasījumu seko dāvanai, lai saņemtu sava prasījuma apmierināšanu no nelabticīgu parādnieku veikta dāvinājuma - dāvanas, kur parādnieki, acīmredzami tieši veicot dāvinājumu un pasludinoties par maksātnespējīgiem, ir centušies noslēpt mantu un izvairīties no parāda samaksas. Lietā nav strīds par pašu parāda prasījumu pret /pers. A/ un /pers. B/, bet par šī prasījuma daļas, kurš pilnā apmērā ir pieteikts un atzīts arī maksātnespējas procesos, vēršanu pret dāvanu.

[10.4] Prasība pēc būtības ir celta par kreditora solidāru apmierinājumu no parādnieku /pers. A/ un /pers. B/ dāvanas. Faktiski /nosaukums TO/ kā kreditors ceļ prasību /pers. A/ un /pers. B/ vietā, jo /pers. A/ un /pers. B/, nesaktoties uz to, ka nevar nokārtot savas parādsaistības pēc 2005. gada 31. augusta aizdevuma līguma Nr. 2216/03, kas ir atzīts arī viņu maksātnespējas procesos, ne pirms, ne maksātnespējas procesa laikā nav izmantojuši savas Civillikuma 1927. pantā noteiktas tiesības prasīt no apdāvinātajiem, lai no viņu dāvinātās mantas dotu atpakaļ parāda samaksai vajadzīgo daļu.

[10.5] Neatkarīgi no tā, vai /pers. A/ un /pers. B/, fizisko personu maksātnespējas procesiem noslēdzoties, tiks atbrīvoti vai netiks atbrīvoti no viņu saistībām pret /nosaukums TO/, prasītājai, kura ir pieteikusi kreditora prasījumu arī maksātnespējas procesa ietvaros, ir tiesības prasīt apmierinājumu no dāvanas vispārējā kārtībā, pamatojoties uz Civillikuma 1., 1927. pantu, vēl jo vairāk, ja šajā lietā šāds prasījums pret atbildētājiem /pers. C/, /pers. D/ un /pers. E/ ir pieteikts pirms parādnieku /pers. A/ un /pers. B/ maksātnespējas procesa pasludināšanas.

Prasības un prasības likumā rastajā pamatojumā galvenā prezumcija ir, - ka no parādiem nevar atbrīvoties, dāvinot mantu.

[10.6] /nosaukums TO/ kā kreditoram ir tiesības sekot parādnieka atdāvinātai mantai un prasīt no tās apmierinājumu bez dāvinājuma līguma atcelšanas. Prasījums pret /pers. C/, /pers. D/, /pers. E/ ir pieteikts pirms /pers. A/ un /pers. B/ maksātnespējas procesu pasludināšanas un ar prasības iesniegšanas brīdi ir kļuvis par patstāvīgu prasījumu, tāpat kā piemēram tāds būtu prasījums pret saistības pastiprinājumu - galviniekiem un citu trešo personu dotu ķīlu saistības nodrošinājumam.

[10.7] /pers. A/ un /pers. B/ maksātnespējas procesos, kreditoram nav iespējams pieteikt kreditoru prasījumu pret dāvanu, šobrīd citām personām (/pers. D/, /pers. C/, /pers. E/) atbilstoši ierakstiem zemesgrāmatā tiesiski piederošiem nekustamiem īpašumiem, kas no maksātnespējīgo personu /pers. A/ un /pers. B/ puses, acīmredzot, tieši ar šādu nodomu ir atdāvināti - lai novērstu iespēju pret tiem vērst kreditoru prasījumu maksātnespējas procesā. Maksātnespējas procesi tāpat nevar būt par šķērsli kreditora iepriekš pieteiktam prasījumam pret dāvanu, šis prasījums nepazūd - netiek anulēts, ja maksātnespējas procesa administrators pildot savus pienākumus un izvērtējis apstākļus nevar un/vai neizmanto šo viņam Maksātnespējas likuma 96., 97. pantā piešķirto tiesību. Šīs tiesības izmantošanas izvērtējumu Maksātnespējas likums piešķiris tikai un vienīgi maksātnespējas procesa administratoram.

[10.8] Pēc prasītājas rīcībā esošiem faktiem, ne /pers. A/, ne /pers. B/ citu parādu (kreditoru) laikā no 2005. gada 31. augusta, kad radusies un pastāvēja parādsaistība pēc 2005. gada 31. augusta aizdevuma līguma Nr. 2216/03, līdz 2005. gada 21. novembrim, kad ir veikts dāvinājums, nav.

[10.9] Ņemot vērā apstākli, ka prasītāja atsakās no prasības pret /pers. A/ un /pers. B/, vadoties no Civilprocesa likuma 223. panta 4. punkta noteikumiem, tiesvedība lietā daļā pret /pers. A/ un /pers. B/ ir izbeidzama. Savukārt prasītājas atteikšanās no prasības pret /pers. B/ un tam sekojošā tiesvedības izbeigšana lietā pret /pers. B/ ir pamats tiesvedības atjaunošanai lietā, kas apturēta ar Aizkraukles rajona tiesas 2016. gada 3. oktobra lēmumu, jo lietā zudis šādam lēmumam nepieciešamais pamats - pati atbildētāja (/pers. B/). Prasītāja atsakoties no prasības pret /pers. B/, vienlaicīgi, vadoties no Civilprocesa likuma 218. panta pirmās daļas noteikumiem, piesaka lūgumu par tiesvedības atjaunošanu lietā.

[10.11] Prasītāja, pamatojoties uz Civillikuma 1., 871., 1587., 1591., 1652., 1672., 1682. un 1927. pantu, lūdz: 1) atjaunot tiesvedību lietā; 2) izbeigt tiesvedību daļā pret atbildētājiem /pers. A/ un /pers. B/; 3) pieaicināt lietā kā trešo personu /pers. A/ maksātnespējas procesa administratoru; 4) atzīt A/nosaukums TO/ tiesības apmierinājuma saņemšanai solidāri no /pers. A/ un /pers. B/ pēc 2005. gada 31. augusta aizdevuma līguma Nr. 2216/03 7022 EUR apmērā, vērst piedziņu uz dāvanu - /pers. C/, /pers. D/ un /pers. E/ katram 1/3 domājamās daļas apmērā piederošo nekustamo īpašumu /nosaukums/, kas atrodas /adrese/ un ir ierakstīts /adrese/ novada zemesgrāmatas nodalījumā Nr. /numurs A/, kadastra Nr. /numurs B/; 5) piedzīt no /pers. C/, /pers. D/ un /pers. E/ par labu prasītājai tiesāšanās izdevumus.

[11] Ar Zemgales rajona tiesas tiesneses 2019. gada 27. decembra lēmumu /nosaukums TO/ prasības pieteikuma grozījumi pieņemti (*lietas 2. sējuma 61.-63. lapa*).

[12] Ar Zemgales rajona tiesas 2020. gada 2. novembra protokollēmumu tiesvedība lietā atjaunota (*lietas 2. sējuma 72.-73. lapa*).

[13] Ar Zemgales rajona tiesas 2020. gada 2. novembra lēmumu lietā kā trešā persona bez pastāvīgiem prasījumiem atbildētāju pusē pieaicināts /pers. A/ maksātnespējas procesa administrators /pers. F/ (*lietas 2. sējuma 74.-76. lapa)*.

[14] 2020. gada 17. decembrī tiesā saņemts atbildētāju /pers. C/ un /pers. D/ pilnvarotā pārstāvja paskaidrojums (*lietas 2. sējuma 90.-91. lapa*). Paskaidrojumā norādīts, ka prasībā pret /pers. C/, /pers. D/ un /pers. E/ ir pilnībā noraidāma, jo tā neatbilst spēkā esošiem normatīvajiem aktiem.

[14.1] Arī pēc tam, kad prasītāja ir atteikusies no prasības pret /pers. B/ un /pers. A/, joprojām nepastāv tādas atbildētāju /pers. B/ un /pers. A/ saistības pret prasītāju, kuru apmierināšana ir tiesiska, pamatojoties vienīgi uz Civillikuma vispārējām tiesību normām kā norādīts prasības pieteikumā.

[14.2] Lietā nav strīda, ka ir pasludināts /pers. A/ maksātnespējas process, kura ietvaros ir pabeigta bankrota procedūra, apstiprināts saistību dzēšanas plāns un pasludināta saistību dzēšanas procedūra (arī attiecībā uz prasītājas prasījumu pret /pers. A/, kas ir izskatāmās lietas prasījuma pamatā), bet /pers. B/ fiziskās personas maksātnespējas process ir izbeigts un viņa atbrīvota no atlikušajām saistību dzēšanas plānā norādītajām saistībām (t.sk. prasītājas prasījumu pret /pers. B/, kas ir izskatāmās lietas prasījuma pamatā). Norādīto faktisko apstākļu pastāvēšana nozīmē, ka prasītāja un atbildētāju civiltiesiskajām attiecībām ir piemērojamas speciālās Maksātnespējas likuma normas.

Speciālās tiesību normas prioritāte pār vispārējo tiesību normu ir noteikta Oficiālo publikāciju un tiesiskās informācijas likuma 9. panta sestās daļas 2. punktā, kur ir paredzēts, ka gadījumos, ja konstatē pretrunu starp vienāda juridiska spēka vispārējo un speciālo tiesību normu, vispārējo tiesību normu

piemēro tiktāl, ciktāl to neierobežo speciālā tiesību norma.

Ir nepamatoti izskatīt strīdu par apmierinājuma saņemšanu no dāvanas, pamatojoties vienīgi uz Civillikuma normām, kas noteic speciālu kārtību, kādā tiek apmierināti kreditoru prasījumi, jo prasības priekšmets šajā lietā ir saistāms ar /pers. A/ un /pers. B/ fiziskās personas maksātnespējas procesiem.

[14.3] Atbildētāju pilnvarotais pārstāvis atsaucas uz judikatūru – Senāta 2017. gada 5. jūnija spriedumu lietā Nr. SKC-76/2017 (C19053511), 2019. gada 31. janvāra spriedumu lietā Nr. SKC -77/2019 (C19057116)).

[14.4] Saskaņā ar Maksātnespējas likuma 137. panta 9. punktu pēc fiziskās personas maksātnespējas procesa pasludināšanas un bankrota procedūras uzsākšanas administrators atgūst debitoru parādus un veic tiesiskas darbības citas parādnieka mantas atgūšanai. Tāpat arī prasības celšana saskaņā ar Civillikuma 1927. pantu pret personām, kas ir saņēmušas dāvanu (t.i., „prasījuma sekošana mantai", kā to sauc prasītājs) no personas, kurai uzsākts maksātnespējas process, ir darbība, lēmums par kuru ar likumu ir atstāts ekskluzīvā maksātnespējas administratora kompetencē, bet prasītājam šādu tiesību nav. Tas izriet no Maksātnespējas likuma 97. panta pirmās daļas, kas paredz, ka parādnieka bezatlīdzības darījumu apstrīdēšanas pienākums ir nodots administratoram. Īpašs regulējums prasību celšanai uz šī pamata ir Maksātnespējas likumā īpaši uzsvērts, nosakot 96., 130., 153. pantā ierobežotu laika periodu (trīs gadi pirms maksātnespējas procesa uzsākšanas), par kādu prasība var tikt celta. Atbilstoši minētajam, pēc maksātnespējas procesa pasludināšanas, kreditoram, t.i. - prasītājai, likumā nav piešķirtas tiesības vērsties pret parādnieku vispārējā kārtībā, apejot pārējos kreditorus un Maksātnespējas likumā noteikto kārtību.

[14.5] Prasītājas ārpus /pers. B/ un /pers. A/ maksātnespējas procesa celtas prasības apmierināšana lietā radītu situāciju, ka mantisko labumu var iegūt tikai prasītāja, kas ir tikai viens no maksātnespējas procesa kreditoriem, nevis kreditoru kopums. Turklāt prasības apmierināšana nozīmētu, ka prasītāja /pers. B/ un /pers. A/ saistību izpildījumu saņemtu lielākā apmērā, kāds norādīts tiesā apstiprinātajā viņu katra saistību dzēšanas plānā. Tāpat nozīme ir tam, ka saskaņā ar Maksātnespējas likuma 164. panta pirmo daļu /pers. B/ no viņas saistībām pret prasītāju ir atbrīvota.

[14.6] Prasītājas rīcība, ceļot prasību, ir pretrunā ar Maksātnespējas likuma 136. panta otrā daļā noteikto, ka līdz ar fiziskās personas maksātnespējas procesa pasludināšanu kreditoram ir aizliegts veikt jebkādas individuālās darbības, ar kurām tiek nodarīti zaudējumi citiem kreditoriem, kā arī Maksātnespējas likuma 6. panta 2. un 3. punktā noteikto kreditoru vienlīdzības principu, ka kreditoriem tiek dotas vienādas iespējas piedalīties procesā un saņemt savu prasījumu apmierinājumu saskaņā ar saistībām, kuras tie nodibinājuši ar parādnieku pirms procesa uzsākšanas, un patvaļas aizlieguma principu, ka kreditors un parādnieks nedrīkst veikt individuālas darbības, kas nodara kaitējumu kreditoru kopuma interesēm. Līdz ar to, prasība nevar tikt apmierināta, jo tas būtu pretrunā ar Maksātnespējas likuma speciālajām tiesību normām, kas nepieļauj /pers. B/ un /pers. A/ saistību apmierinājumu par labu vienam atsevišķam viņu kreditoram, bet nesamazinot /pers. B/ un /pers. A/ saistības pret pārējiem viņu kreditoriem.

[14.7] Lietā izskatāmās prasības celšana nonāk pretrunā arī ar Maksātnespējas likuma kontekstā vērtējamu faktu, ka prasītājs nav izteicis /pers. B/ un /pers. A/ administratoriem iebildumus un priekšlikumus par viņu katra saistību dzēšanas plānu, kur, saskaņā ar Maksātnespējas likuma 154. panta otrās daļas 1. un 7. punktu, norādīts prasītāja prasījums un tam izmaksājamās summas apmērs un izmaksas grafiks saistību dzēšanas procedūrā. Abu saistību dzēšanas plānu apstiprināšana tiesā ir radījusi Maksātnespējas likuma 164. panta pirmajā daļā paredzētās tiesiskās sekas - ja parādnieks veicis fiziskās personas saistību dzēšanas plānā noteiktās darbības, pēc šā plāna darbības beigām atlikušās minētajā plānā norādītās šīs personas saistības tiek dzēstas. Pamatojoties uz minēto, lūdz prasību lietā pilnībā noraidīt.

[15] 2020. gada 18. decembrī tiesā saņemts /pers. A/ paskaidrojums, kas sniegts arī atbildētāju /pers. B/, /pers. C/, /pers. P/ un /pers. E/ vārdā (*lietas 2. sējuma 99.-103. lapa*). Paskaidrojumā norādīts, ka prasītāja apzināti maldina tiesu precizētajā prasībā, norādot, ka prasība celta laika posmā pirms Imanta un /pers. B/ maksātnespējas procesu pasludināšanas, konkrētajā gadījumā prasītāja savu prasību cēlusi 2015. gada 17. augustā, sākotnēji tikai pret /pers. A/ un bērniem, ar grozījumiem 2016. gada 2. augustā, tas ir konkrēti parādnieku Imanta un /pers. B/ maksātnespējas procesu laikā, jo pirmā /pers. A/ fiziskās personas maksātnespējas procesa lieta ierosināta 2009. gada 11. martā un pirmais maksātnespējas process pasludināts 2009. gada 8. maijā.

[15.1] Nav patiess prasītājas apgalvojums, ka dāvinājuma līgumu slēgšanas brīdī atbildētāji /pers. A/ un /pers. B/ uzdāvināja visus savus īpašumus un tādējādi nespēja samaksāt parādus, kuri viņiem bijuši dāvināšanas laikā, tādējādi neievērojot Civillikuma 1. pantu, jo dāvinātāju īpašumā palika īpašumi par kopējo vērtību uz 2005. gada 21. novembri 323 533 EUR, kas vairāk kā 1,7 reizes pārsniedza aizdevuma summu 189 971,93 EUR.

[15.2] Papildus atzīmējams, ka prasītāja /pers. A/ maksātnespējas procesa ietvaros, un /pers.B / Maksātnespējas procesa ietvaros, kur prasījumu sastāvā abos maksātnespējas procesos ir ietvertas aizdevuma līguma neizpildītās saistības, kas ir prasītājas prasības pamatā, un par kurām saskaņā ar maksātnespējas grafikiem katru mēnesi prasītāja saņēma ikmēneša maksājumus no parādniekiem par kopējo summu 279,99 EUR līdz 2019. gada novembrim, jo 2020. gada 30. janvārī ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas lēmumu /pers. B/ tika atbrīvota no atlikušajām parādsaistībām. Tāpat ir būtiski atzīmēt, ka iepriekšējā maksātnespējas procesa ietvaros tika pārdoti visi /pers. A/ un /pers. B/ nekustamie īpašumi saskaņā ar maksātnespējas plānu, lai dzēstu neizpildītās saistības, pret prasītāju, tai skaitā arī īpašums, kas bija nodrošināts ar hipotēku – /adrese/, kurš pārgāja prasītājas īpašumā.

[15.3] Nav patiess arī prasītājas apgalvojums, ka dāvinājuma līgums, kas noslēgts 2005. gada 11. aprīlī nav ņemams vērā un tas nav tiesisks, jo netika iesniegts zemesgrāmatā un tāpēc noslēgtajam dāvinājuma līgumam nav iestājies noilguma termiņš, neņemot vērā faktu, ka otrs dāvinājuma līgums, ar līdzīgu tekstu, tika noslēgts 2005. gada 21. novembrī, lai izpildītu zemesgrāmatas izvirzītās specifiskās prasības, bet dāvinājums kā darījums, proti, vienošanās par būtiskajiem līguma noteikumiem, ir notikusi 2005. gada 11. aprīlī. Ar 2005. gada 11. aprīļa dāvinājuma līgumu dāvinātājs dāvināja, bet apdāvinātie ar pateicību pieņēma dāvinātos nekustamos īpašumus, kuri norādīti dāvinājuma līgumā. Šādu gribu dāvinātājs izteica pateicībā par apdāvināto visāda veida palīdzību iegūto īpašumu uzturēšanā un iegādē, kā arī, lai nodalītu ģimenes īpašumus no īpašumiem biznesa vajadzībām.

[15.4] Tā kā pirmais dāvinājuma līgums tika parakstīts 2005. gada 11. aprīlī, kas ir vairāk kā desmit gadus atpakaļ, tad saskaņā ar Civillikuma 1893. pantu saistību tiesības izbeidzas, ja tiesīgā persona tās pienācīgi neizlieto likuma noteiktā noilguma termiņā. Būtisks ir arī tas apstāklis, ka 2005. gada 21. novembra dāvinājuma līgumam, kurš bija kā papildinājums 2005. gada 11. aprīļa līgumam, prasības grozījumu celšanas brīdī uz 2016. gada 2. septembri (prasības grozījumi ir pievienoti tiesvedības lietā) arī bija jau iestājies noilgums, jo tieši pret dāvinājuma līgumu nebija celta prasības, jo prasītāja 2015. gada augustā cēlusi tiesā prasību pret /pers. A/, /pers. C/, /pers. D/ un /pers. E/ par ķīlas tiesību nodibināšanu uz dāvanu.

/pers. C/, /pers. D/ un /pers. E/ nav saistības, kas izriet no aizdevuma līguma, kas noslēgts 2005. gada 31. augustā, un kas ir prasītājas prasības pamatā.

[15.5] Prasītāja savu prasību pamato ar Civillikuma 1927. pantu, bet tā kā pasludināts /pers. A/ maksātnespējas process, pabeigta bankrota procedūra, apstiprināts saistību dzēšanas plāns un pasludināta saistību dzēšanas procedūra, bet /pers. B/ fiziskās personas maksātnespējas process ir izbeigts, viņa atbrīvota no atlikušajām saistību dzēšanas plānā norādītajām saistībām pret kreditoriem, tad ir nepamatoti izskatīt strīdu par apmierinājuma saņemšanu no dāvanas vienīgi uz Civillikuma normām. Neskatoties uz to, ka prasības grozījumos prasītāja atteicās no prasības daļā pret /pers. A/ un /pers. B/, ir analizējamas Maksātnespējas likuma normas, kas noteic speciālu kārtību, kādā tiek apmierināti kreditoru prasījumi, jo prasības priekšmets šajā lietā ir saistāms ar /pers. A/ un /pers. B/ fiziskās personas maksātnespējas procesiem.

[15.6] Prasītāja, savu prasību, kas vērsta uz tās kreditora prasījumu apmierināšanu cēlusi pret atbildētājiem, kas ir /pers. A/ un /pers. B/ bērni.

Prasītāja, ceļot prasību vispārējā kārtībā, nav ievērojusi Maksātnespējas likumā noteikto kārtību, kādā administrators visa kreditoru kopuma interesēs var celt prasību, un apgājusi pārējos kreditorus. Lietas būtību nemaina apstāklis, ka prasītāja atteicās no prasības pret atbildētājiem /pers. A/ un /pers. B/, jo kreditors apejot Maksātnespējas likumā noteikto darījumu apstrīdēšanas kārtību, ceļot prasību, prasības apmierināšanas gadījumā mantisko labumu var iegūt tikai kā viens no maksātnespējas procesa kreditoriem.

[15.7] Darījumu izvērtēšana un apstrīdēšana ir nodota maksātnespējas procesa administratora kompetencē. Tādejādi apmierinot celto prasību, prasītāja kā /pers. A/ un /pers. B/ kreditors tiktu nostādīta priviliģētākā stāvoklī attiecībā pret citiem kreditoriem, kas ir pretrunā Maksātnespējas likuma 6. un 136. pantā noteiktajam.

[15.8] Prasītāja parādnieku maksātnespējas procesā nav izteikusi iebildumus attiecībā uz saistību dzēšanas plāniem. Nav pamata apšaubīt, ka prasītājai ir saprotama Maksātnespējas likumā noteiktā kārtība, kādā tiek risināti mantiskie jautājumi fizisko personu maksātnespējas procesos, t.i., ka kreditoru prasījumi iesniedzami Maksātnespējas likuma 141. panta noteiktajā kārtībā. Tas nozīmē, ka kreditors, nevarēja apiet pārējos kreditorus un celt prasību vispārējā kārtībā saskaņā Civillikuma 1927. pantu. Būtiski ir tas, ka jāņem vērā arī Maksātnespējas likuma 96., 130., 153. pantā noteiktais laika periods (trīs gadi pirms maksātnespējas procesa pasludināšanas) pirms maksātnespējas procesa uzsākšanas, kura laikā slēgtos darījumus ir iespējams atstrīdēt, ja tie ietekmējuši parādnieka aktīvus.

[15.9] Lietā nav iesniegti pierādījumi, ka /pers. A/ maksātnespējas procesā konstatēti Maksātnespējas likuma (redakcijā līdz 01.01.2010.) 152. panta pirmās daļas 2. punktā noteiktie ierobežojumi, kas attiecināmi uz dāvinājumu. Tāpat saskaņā ar minētā likuma 93. pantu bezatlīdzības darījumu apstrīdēšana ir nodota administratoru kompetencē. Vēl vairāk, saskaņā ar minētā likuma 149. panta piekto daļu fiziskās personas maksātnespējas procesā nepiemēro tostarp XVI nodalu (darījumu apstrīdēšana un 93. pantu). Turklāt iebildumi par dāvinājumiem radušies pēc mantas pārdošanas un kreditoru prasījumu apmierināšanas plāna izpildes, proti, tie faktiski nav saistīti ar parādnieka rīcību, kas bijusi maksātnespējas cēlonis un nespēja nokārtot parādsaistības, bet gan ar to, ka pēc mantas pārdošanas un kreditoru prasījumu apmierināšanas plāna izpildes parādniekam ir palikušas neizpildītas saistības. Prasītāja kā /pers. A/ un /pers. B/ kreditors nav cēlusi iebildumus maksātnespējas procesu ietvaros, iebildumus par saistību dzēšanas plāniem nav sniegusi, un arī saņēmusi un joprojām saņem ikmēneša maksājumus. Secīgi nav tiesiska pamata prasītājai norādīt, ka ir veikti kādi fiktīvi darījumi, jo pierādījumi par to nav iesniegti.

[15.10] Atbildētāji, pamatojoties uz Civillikuma 1281., 1304., 1307., 1372., 1403., 1404.,1478., 1893., 1895., 1910., 1915., 1925., 1927. pantu, Maksātnespējas likuma 6., 59., 93., 96. pantu, 97. panta pirmo daļu, 130., 136., 144., 149. pantu, 152. panta pirmās daļas 1. punktu, 153., 156., 164. pantu, norādījuši, ka piekrīt tiesvedības izbeigšanai daļā pret /pers. A/ un /pers. B/, pārējā daļā lūdz prasību noraidīt, kā arī piedzīt no atbildētājiem tiesāšanās izdevumus.

[16] 2020. gada 22. decembrī prasītāja iesniegusi prasības pieteikuma precizējumus (*lietas 2. sējuma 151.-152. lapa*), kuri saskaņā ar Zemgales rajona tiesas tiesneses 2021. gada 26. janvāra lēmumu pieņemti (*lietas 2. sējuma 149.-150. lapa*).

Ar iesniegtajiem grozījumiem prasītāja lūgusi pieaicināt lietā kā līdzatbildētāju /valsts/reģistrētu uzņēmumu UAB /Nosaukums A/, reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/.

Prasītāja norādījusi, ka pēc prasības celšanas tiesā, atbildētāju rīcības dēļ ir mainījušies lietā esošie apstākļi, proti, 2015. gada 6. novembrī /adrese/novada zemesgrāmatas nodalījumā Nr. /numurs C/par labu UAB /Nosaukums A/ ir nostiprināta ķīlas tiesība - hipotēka 800 000 EUR apmērā, un 2016. gada 9. februārī ir nostiprināta nomas tiesība uz nekustamo īpašumu zemes vienību 7,4 ha platībā ar kadastra apzīmējumu /numurs D/un zemes vienību 4,4 ha platībā ar kadastra apzīmējumu /numurs E/par labu SIA /Nosaukums C/, reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, ar nomas termiņu 2059. gada 9. janvāris.

Ņemot vērā, ka 2015. gada 2. novembrī /adrese/ novada zemesgrāmatas nodalījumā Nr. /numurs C/ir nostiprināta hipotēka 800 000 EUR apmērā par labu kreditoram UAB /Nosaukums A/, prasītājai ir nepieciešams vērst prasījumu arī pret šīs hipotēkas turētāju, tik daudz cik šī hipotēka aizskar prasītājas intereses.

Atbildētāju/pers. C/, /pers. D/ un /pers. E/ rīcība - dāvanā saņemta nekustamā īpašuma apgrūtināšana ar hipotēku nevar tikt attaisnota kā labticīga, jo atbildētāji /pers. C/, /pers. D/ un /pers. E/ nekustamā īpašuma ieķīlājumu ir veikuši tiesas prāvas laikā, zinot par dāvanas (nekustamā īpašuma) apgrūtinājumu ar nenomaksātiem parādiem un, pastāvot jau pret viņiem celtam prasījumam tiesā.

UAB /Nosaukums A/ nevar attaisnoties aiz labticības un neziņas fakta par tiesas prāvas esamību, jo /pers. C/, /pers. D/ un /pers. E/ īpašuma tiesības uz ar UAB /Nosaukums A/ hipotēku 800 000 EUR apmērā apgrūtināto nekustamo īpašumu /nosaukums/, kas atrodas/adrese/, /adrese/ novada zemesgrāmatas nodalījumā Nr. /numurs C/(kadastra Nr. /numurs B/) ir ierakstītas - nostiprinātas uz dāvinājuma pamata, bet atbilstoši Civillikuma 1927. panta noteikumiem, manta atzīstama par dāvinātu tikai tiktāl, ciktāl no tās atvilkti dāvinātāja parādi.

Tā kā atdāvinātais īpašums dāvinājuma brīdī bija un arī šobrīd ir apgrūtināts ar /pers. A/ un /pers. B/ nesamaksātu solidāru parādu pēc 2005. gada 31. augusta aizdevuma līguma Nr. 2216/03, tad nekustamais īpašums /nosaukums/ kas atrodas/adrese/un ir ierakstīts /adrese/ zemesgrāmatas nodalījumā Nr. /numurs A/, kadastra Nr. /numurs F/ir uzdāvināts /pers. C/, /pers. D/ un /pers. E/ tiktāl ciktāl no tā atvilkti nesamaksātie parādi pret prasītāju, un tikai pēc šo parādu atmaksas ir iespējama atbildētāju labticīga rīcība ar dāvanā saņemto mantu.

Ievērojot augstāk minēto un to, ka /pers. C/, /pers. D/ un /pers. E/ kā apdāvinātajiem nekustamais īpašums/nosaukums/ir īpašumā tikai tiktāl ciktāl no tā atvilkti parādi, tad /pers. C/, /pers. D/ un /pers. E/ to arī varēja ieķīlāt tikai tiktāl, ciktāl no tā atvilkti parādi prasītājai.

Prasītāja lūdz noteikt, ka apmierinājumu 7022 EUR apmērā no dāvanas – nekustamā īpašuma/nosaukums/, kas atrodas /nosaukums//adrese/, /nosaukums TO/ saņem pirms apmierinājuma no ķīlas - nekustamā īpašuma /nosaukums/, kas atrodas /adrese/, un ir ierakstīts adrese/novada zemesgrāmatas nodalījumā Nr. /numurs A/, kadastra Nr. /numurs F/saņem UAB /Nosaukums A/, reģistrācijas numurs/Nr./, par labu kurai ir nostiprināta hipotēka 800 000 EUR apmērā.

[17] Ar Zemgales rajona tiesas 2021. gada 28. jūnija lēmumu, pamatojoties uz Covid – 19 infekcijas izplatības un pārvaldības likuma 10. pantu, civillietas izskatīšana noteikta rakstveida procesā 2021. gada 10. novembrī (*lietas 2. sējuma 191.-192. lapa*).

2021. gada 29. jūnijā (*lietas 2. sējuma 196. lapa*) un 2021. gada 2. septembrī (*lietas 1. sējuma 1b. lapa*) tiesa nosūtīja paziņojumu pusēm par lietas izskatīšanu rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[18] Izvērtējusi iesniegtos rakstveida pierādījumus, tiesa atzīst, ka prasība tās uzturētajā daļā ir pamatota un apmierināma daļēji, bet neuzturētajā prasības daļā tiesvedība izbeidzama.

[19] Prasītāja ar 2019. gada 18. decembra rakstveida pieteikumu atteicās no prasības daļā pret atbildētājiem /pers. A/ un /pers. B/ (*lietas 2. sējuma 52.-54. lapa*).

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 223. panta 4. punktu tiesa izbeidz tiesvedību lietā, ja prasītājs atteicies no prasības.

Civilprocesa likuma 223. panta 4. punkts neparedz nekādus citus priekšnoteikumus tiesvedības izbeigšanai, kā vien prasītāja subjektīvās gribas

izpaudumu. Tas nozīmē, ka tiesai, pirms tā pieņem lēmumu par tiesvedības izbeigšanu, nav jānoskaidro, kāpēc prasītājs nevēlas prasību uzturēt un tiesvedību turpināt. Iemesliem, kuru dēļ prasītājs atsauc prasību, nav tiesiskas nozīmes, jo tie nevar ietekmēt tiesas pienākumu ņemt vērā prasītāja tiesības no prasības atteikties.

Ņemot vērā norādīto, tiesa atzīst, ka tiesvedība daļā pret /pers. A/ un /pers. B/ ir izbeidzama, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 223. panta 4. punktu.

Civilprocesa likuma 225. pants noteic, ja tiesvedība izbeigta, atkārtota griešanās tiesā strīdā starp tām pašām pusēm, par to pašu priekšmetu un uz tā paša pamata nav pieļaujama.

[20] Prasības pieteikumā un tā grozījumos iekļautais faktu izklāsts liecina, ka prasība saistīta ar Civillikuma 1927. pantā norādītajiem apstākļiem, proti, ar kreditoram paredzēto iespēju parādnieka saistību neizpildes gadījumā vērst piedziņu uz viņa dāvināto mantu.

Prasītāja lūdz parāda daļas 7022 EUR apmierinājumu no solidāro parādnieku /pers. A/ un /pers. B/ dāvanas – nekustamā īpašuma /nosaukums/, kas atrodas /adrese/, un, pamatojoties uz dāvinājuma līgumu, tika uzdāvināts /pers. A/ un /pers. B/ bērniem – /pers. D/, /pers. C/ un /pers. E/.

Atbildētāji savus iebildumus pret prasību saistījuši ar apstākli, ka prasītāja kā kreditors sava prasījuma apmierinājumu var saņemt tikai uz Maksātnespējas likumā norādītajiem pamatiem un šajā likumā paredzētajā kārtībā, jo ir pasludināti atbildētāju /pers. A/ un /pers. B/ maksātnespējas procesi, kuru ietvaros prasītāja ir pieteikusi kreditora prasījumu. Atbildētāju ieskatā prasītāja, vēršot piedziņu uz atdāvināto mantu, pārkāptu Maksātnespējas likumā noteikto kreditoru vienlīdzības principu.

Tāpat atbildētāji uzskata, ka prasītājas prasījuma tiesības ir noilgušas, jo dāvinājuma līgums noslēgts 2005. gada 11. aprīlī, līdz ar to ir iestājies Civillikuma 1895. pantā noteiktais noilguma termiņš – 10 gadi.

[21] Lietā nav strīda par šādiem apstākļiem.

Saskaņā ar 2005. gada 31. augusta aizdevuma līgumu Nr. 2216/03 VAS „Latvijas Hipotēku un zemes banka", kuras tiesības ir pārņēmusi/nosaukums TO/ izsniegusi /pers. A/ un /pers. B/ hipotekāro aizdevumu 124 000 Ls un komercaizdevumu 26 000 Ls (*lietas 1. sējuma 14.-20. lapa*). Saistības nodrošinātas ar hipotēku uz /pers. A/ piederošo nekustamo īpašumu /adrese B/, par prasījuma summu 150 000 Ls (*lietas 1. sējuma 14. lapa*).

Lietā nav strīda, ka uz prasības celšanas brīdi atbildētājiem /pers. A/ un /pers. B/ bija neizpildītas saistības pret prasītāju pēc 2005. gada 31. augusta aizdevuma līgumu Nr. 2216/03.

Lietā nav strīda, ka aizdevuma līguma saistību nodrošināšanai ieķīlātais nekustamais īpašums /adrese/, ir pārdots, iegūtā nauda nav pietiekoša parādsaistību dzēšanai.

Ar Latvijas komercbanku asociācijas šķīrējtiesas 2012. gada 8. novembra spriedumu lietā Nr. 360/2012 no /pers. B/ par labu prasītājai piedzīts parāds LVL 288 351,76, kas izriet no 2005. gada 31. augusta aizdevuma līguma Nr. 2216/03 un šķīrējtiesas izdevumi LVL 1241,48, kopā LVL 289 593,24 (*lietas 1. sējuma 208.-211. lapa*).

2013. gada 16. janvārī izdots izpildu raksts šķīrējtiesas sprieduma piespiedu izpildei (*lietas 1. sējuma 205. lapa*).

No Tiesu informācijas sistēmas redzams, ka gan /pers. A/, gan /pers. B/ pasludināti fiziskās personas maksātnespējas procesi.

Ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2020. gada 30. janvāra lēmumu izbeigts /pers. B/ fiziskās personas maksātnespējas process, atbrīvojot /pers. B/ no atlikušajām saistību dzēšanas plānā norādītajām saistībām, tai skaitā pret/nosaukums TO/ galvenā prasījuma 424 266,10 EUR un blakus prasījuma 152 570,78 EUR apmērā.

Ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2021. gada 28. maija lēmumu izbeigts /pers. A/ fiziskās personas maksātnespējas process, atbrīvojot /pers. A/ no atlikušajām saistību dzēšanas plānā norādītajām saistībām, tai skaitā pret/nosaukums TO/ galvenā prasījuma 572 095,94 EUR un blakus prasījuma 302 793,30 EUR apmērā.

[22] Civillikuma 1927. pants noteic, ka manta atzīstama par dāvinātu tikai tiktāl, ciktāl no tās atvilkti dāvinātāja parādi. Tajā gadījumā, kad dāvinātājs nespēj samaksāt parādus, kuri viņam bijuši dāvināšanas laikā, nevien viņa kreditori var prasīt sev apmierinājumu no viņa dāvanas, bet arī viņš pats var prasīt no apdāvinātā, lai no viņa dāvinātās mantas dod atpakaļ šo parādu samaksai vajadzīgo daļu. Noruna starp dāvinātāju un apdāvināto par to, ka pēdējais neatbild par pirmā parādiem, ir spēkā pret kreditoriem tikai tad, ja viņi tai piekrituši.

Kā izriet no minētās tiesību normas satura, kreditora tiesības prasīt apmierinājumu no dāvanas saistītas ar diviem apstākļiem: 1) mantas dāvināšanas laikā tās dāvinātājam bijuši parādi un 2) dāvinātājs nespēj parādu nomaksāt (*sk. Senāta 2007. gada 12. septembra spriedumu lietā Nr. SKC-590/2007*).

Civillikuma 1927. panta izpratnē kreditoram ir tiesības prasīt apmierinājumu no dāvanas, neapstrīdot dāvinājuma līgumu (*sk. Senāta 2005. gada 12. janvāra spriedumu lietā Nr. SKC-22*).

[22.1] No prasības pieteikuma un lietas materiāliem izriet, ka atbildētāji /pers. A/ un /pers. B/ uzdāvinājuši saviem bērniem /pers. D/, /pers. C/ un /pers. E/ vairākus nekustamos īpašumus, tai skaitā nekustamo īpašumu /nosaukums/, kas atrodas /adrese/, kadastra numurs /numurs B/.

[22.2] Lietā nav strīda, ka uzdāvinātais nekustamais īpašums bija /pers. A/ un /pers. B/ laulāto kopmanta.

[22.3] Tiesa konstatē, ka lietā nav iesniegts 2005. gada 21. novembra dāvinājuma līgums, uz kura pamata notikusi īpašumtiesību pāreja.

No ierakstiem Zemgales rajona tiesas zemesgrāmatu nodaļas /adrese/ zemesgrāmatas nodalījumā Nr. /numurs C/ir redzams, ka zemesgrāmatā kā pamats atbildētāju /pers. D/, /pers. C/ un /pers. E/ iegūtajām īpašuma tiesībām uz nekustamo īpašumu /nosaukums/, kas atrodas/adrese/, ierakstīts 2005. gada 21. novembra dāvinājuma līgums, saskaņā ar kuru /pers. A/ uzdāvināja šo nekustamo īpašumu bērniem katram 1/3 domājamās daļas apmērā (*lietas 1. sējuma 38.-40. lapa*). Īpašumtiesības zemesgrāmatā reģistrēts 2009. gada 9. janvārī. Līdz ar to tiesa konstatē, ka nekustamais īpašums /nosaukums/ uzdāvināts brīdī, kad /pers. A/ bija ar 2005. gada 31. augusta aizdevuma līgumu Nr. 2216/03 uzņemtas aizdevuma atdošanas saistības. Tiesa atzīst, ka apstāklim, ka uz dāvināšanas brīdi aizņēmējiem nebija kavētu maksājumu un tie radās vēlāk, uz ko norādīts atbildētāju rakstveida paskaidrojumos, nav nozīmes, jo svarīgs ir saistību esības fakts uz dāvinājuma brīdi un vēlākās grūtības samaksāt parādu, kas apstiprinās ar vēlāk pasludinātajiem /pers. A/ un /pers. B/ maksātnespējas procesiem.

Tāpat tiesa nepiekrīt atbildētājiem, ka apmierinājumu Civillikuma 1927. panta izpratnē var prasīt tikai tad, ja atsavināta visa parādnieka manta. Tiesību doktrīnā un judikatūrā nostiprinājusies atziņa, ka kreditora tiesību vērst piedziņu uz dāvināto mantu nesaista ar apstākli, ka parādnieks ir atdāvinājis visu mantu un prasītājam ir tikai jāpierāda, ka mantas dāvināšanas laikā tās dāvinātājam bijuši parādi un viņš faktiski nevar parādu nomaksāt (*sk. K. Torgāns. Saistību tiesības. II daļa. Mācību grāmata, Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2008, 67.-68. lpp.; Senāta 2006. gada 18. janvāra spriedumu lietā Nr. SKC-14, Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2014. gada 19. februāra spriedumu lietā Nr. C32290110, SKC-590/2014*).

No Civillikuma 1927. panta izriet, ka apdāvinātais par dāvinātāja parādiem neatbild, bet ir pakļauts kreditoru prasījumiem par atļauju vērst piedziņu pret dāvināto mantu. Kreditoru mērķis ir iegūt no apdāvinātā līdzekļus parāda dzēšanai, tādēļ kreditoriem nevar būt interese uz dāvināto konkrēto mantu, bet gan dabūt apmierinājumu tās vērtībā (*sk. Senāta 2019. gada 14. februāra spriedumu lietā Nr. SKC-113/2019*).

No Valsts Zemes dienesta Informatīvās izdrukas no Kadastra informācijas sistēmas teksta datiem izriet, ka nekustamā īpašuma

/nosaukums/kadastrālā vērtība ir 7022 EUR (*lietas 1. sējuma 37. lapa*). Prasītāja lūdz vērst piedziņu uz atdāvināto nekustamo īpašumu kadastrālās vērtības apmērā, kas ir ievērojami mazākā apmērā par /pers. A/ un /pers. B/ no 2005. gada 31. augusta aizdevuma līguma Nr. 2216/03 izrietošo neizpildīto parādsaistību apmēru.

Tiesa atzīst, ka prasītājai kā kreditoram ir tiesības prasīt apmierinājumu no dāvanas vispārējā kārtībā un ir konstatējami Civillikuma 1927. pantā norādītie priekšnoteikumi apmierinājuma saņemšanai no dāvanas, proti, parādnieks nespēj izpildīt saistības, kuras viņš uzņēmies pirms dāvinājuma līguma noslēgšanas. Līdz ar to prasītājai nosakāmas tiesības vērst piedziņu uz uzdāvināto īpašumu /nosaukums/, kas atrodas /adrese/ kadastra numurs /numurs B/, nekustamā īpašuma kadastrālās vērtības 7022 EUR apmērā.

[23] Vērtējot atbildētāju iebildumus par to, ka strīda izšķiršanai piemērojamas speciālās tiesību normas, proti, Maksātnespējas likums, par cik solidārajiem aizņēmējiem /pers. A/ un /pers. B/ tika pasludināti fiziskās personas maksātnespējas procesi, tiesa atzīst tos par nepamatotiem.

Tiesa ņem vērā, ka starp pusēm notikušas vairākas tiesvedības, kurās ir analoģiski tiesiskie un faktiskie apstākļi.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 5. panta sesto daļu, piemērojot tiesību normas, tiesa ņem vērā judikatūru.

Senāts 2021. gada 25. februārī paplašinātā sastāvā izskatīja civillietu sakarā ar /pers. E/, /pers. C/ un /pers. D/ kasācijas sūdzību par Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2019. gada 19. jūnija spriedumu /nosaukums TO/ prasībā pret /pers. A/, /pers. B/, /pers. C/, /pers. D/ un /pers. E/, ar trešajām personām /pers. Z/ un /pers. F/, par prasījuma apmierinājuma saņemšanu no dāvanas (*sk. Senāta 2021. gada 25. februāra spriedumu lietā Nr. SKC-32/2021*).

Senāts ir atzinis, ka konkrētajā gadījumā nav konstatējama vispārējās tiesību normas (Civillikuma 1927. pants) un Maksātnespējas likuma speciālo tiesību normu kolīzija, kas neļautu Civillikuma 1927. pantā noteiktās tiesiskās sekas attiecināt uz tādiem izšķiramā strīda faktiskajiem apstākļiem, kādi nodibināti izskatāmajā lietā.

Parādniekam pasludinātā maksātnespējas procesa ietvaros kreditori savu prasījumu apmierinājumu no uzdāvinātās mantas var saņemt tikai gadījumā, ja attiecīgā manta vai tās daļa administratora iniciētās tiesvedības rezultātā ir iekļauta parādnieka mantas sastāvā.

Nav strīda, ka nekustamais īpašums /nosaukums/ netika iekļauts parādnieku mantā, jo, pamatojoties uz 2005. gada 21. novembra dāvinājuma līgumu zemesgrāmatā 2009. gada 13. janvārī reģistrēta īpašuma tiesību pāreja no /pers. A/ uz /pers. E/, /pers. C/ un /pers. D/. Ņemot vērā, ka maksātnespējas procesu uzsākšanas laikā īpašums vairs nebija parādnieku /pers. A/ un /pers. B/ mantā, tad nav pamata piemērot Maksātnespējas likuma normas.

[24] Civillikuma 1895. pants noteic, ka visas saistību tiesības, kuras nav noteikti izņemtas no noilguma ietekmes un kuru izmantošanai nav likumā noteikti īsāki termiņi, izbeidzas, ja tiesīgā persona tās neizlieto desmit gadu laikā.

Attiecībā uz atbildētāju iebildumu par noilguma iestāšanos, tiesa konstatē, ka prasītāja prasību cēlusi 2015. gada 24. augustā, savukārt nekustamais īpašums /nosaukums/ uzdāvināts ar 2005. gada 21. novembra dāvinājuma līgumu, bet īpašumtiesības /pers. D/, /pers. C/ un /pers. E/ uz strīdus īpašumu nostiprinātas 2009. gada 9. janvārī, līdz ar to Civillikuma 1895. pantā noteiktais noilgums nav iestājies.

[25] Prasītāja lūdz noteikt tiesības tai apmierinājumu saņemt pirms UAB /Nosaukums A/, kas reģistrējusi hipotēku uz īpašumu pēc dāvinājuma, jo tā ierakstīta jau pēc prasības celšanas.

No lietā iesniegtā nodalījuma noraksta izriet, ka nekustamajam īpašumam /nosaukums/2015. gada 6. novembrī nostiprināta hipotēka 800 000 EUR apmērā par labu UAB /Nosaukums A/, pamatojoties uz 2015. gada 21. oktobra līgumu par aģenta pakalpojumu sniegšanu (*lietas 2. sējuma 153.-154. lapa*).

Ķīlas tiesība ir tāda tiesība uz svešu lietu (841.p.), uz kuras pamata šī lieta nodrošina kreditoram viņa prasījumu tādā kārtā, ka viņš var no tās dabūt šā prasījuma samaksu (Civillikuma 1278. pants). Pēc ķīlas tiesības ierakstīšanas zemesgrāmatā kreditoram rodas lietu tiesība (Civillikuma 1367. pants). Atbilstoši Civillikuma 1281., 1290. pantam hipotēkas pirmtiesību noteic pēc to ierakstīšanas laika zemesgrāmatā.

UAB /Nosaukums A/ 2015. gada 6. novembrī zemesgrāmatā nostiprināta hipotēka, kas saskaņā ar Civillikuma 1367. pantu dod kreditoram lietu tiesību uz ieķīlāto īpašumu. Tas nozīmē, ka hipotekārais kreditors ir ieguvis pirmtiesības uz apmierinājumu jau no tiesību nostiprināšanas brīža, proti, konkrētajā situācijā no 2015. gada 6. novembra un nav tiesiskas nozīmes tam, ka hipotēka nostiprināta zemesgrāmatā pēc prasības celšanas. Līdz ar to UAB /Nosaukums A/ prasījumam attiecībā pret prasītājas prasījumu šajā lietā, ir piedziņas priekšrocība un piedziņas vēršanas uz nekustamo īpašumu gadījumā hipotekārā kreditora tiesības un intereses ir aizsargātas ar likumu, tostarp, paredzot īpašu ar ķīlu apgrūtināta nekustamā īpašuma pārdošanā saņemtās naudas sadalīšanas kārtību. Līdz ar to ir noraidāma prasība atļaut prasītājai saņemt apmierinājumu no īpašuma /nosaukums/ pirms to saņem atbildētāja UAB /Nosaukums A/.

[26] Civilprocesa likuma 41. pants noteic, ka pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus.

Prasītāja ir samaksājusi valsts nodevu par prasību 515,62 EUR (*lietas 1. sējuma 12. lapa*), valsts nodevu par pieteikumiem par prasības nodrošināšanu – 142,28 EUR (*lietas 1. sējuma 13., 200. lapa*) un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 70,15 EUR (*lietas 1. sējuma 2. lapa*), kā arī veikusi samaksu par tiesas dokumentu izsniegšanu/valsts/reģistrētajai UAB /Nosaukums A/ 110 EUR apmērā (*lietas 2. sējuma 202. lapa*). Tiesa konstatē, ka viens pieteikums par prasības nodrošināšanu ir noraidīts, bet otrs apmierināts, savukārt prasījums daļā pret UAB /Nosaukums A/ ir noraidāms, līdz ar ko no atbildētājiem vienādās daļās prasītājas labā piedzenami tiesas izdevumi 656,91 EUR (515,62+71,14+70,15), piedzenot no katra atbildētāja 218,97 EUR.

[27] Atbilstoši Civilprocesa likuma 204.[1] panta pirmajai daļai atbildētājiem nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 41. panta pirmo daļu, 8., 97., 189.-193., 223. panta 4. punktu, 204.[1] pantu, tiesa

nosprieda

apmierināt prasību daļēji.

Atzīt akciju sabiedrībai /nosaukums TO/ reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/, tiesības apmierinājuma saņemšanai solidāri no /pers. A/, personas kods /personas kods/, un /pers. B/, personas kods /personas kods/, pēc 2005. gada 31. augusta aizdevuma līguma Nr. 2216/03, vērst piedziņu uz /pers. C/, personas kods /personas kods/, /pers. D/, personas kods /personas kods/, un /pers. E/, personas kods /personas kods/, piederošo nekustamo īpašumu /adrese/ adrese/ pagasta zemesgrāmatas nodalījumā Nr. /numurs A/, ar kadastra Nr. /numurs B/, 7022 EUR (septiņi tūkstoši divdesmit divi *euro*) apmērā.

Piedzīt no /pers. C/, personas kods /personas kods/, labu akciju sabiedrībai /nosaukums P/, reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/, tiesas

izdevumus 218,97 EUR (divi simti astoņpadsmit *euro* un 97 centi).

Piedzīt no /pers. D/, personas kods /personas kods/, labu akciju sabiedrībai /nosaukums P/", reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/, tiesas izdevumus 218,97 EUR (divi simti astoņpadsmit *euro* un 97 centi).

Piedzīt no /pers. E/, personas kods /personas kods/, labu akciju sabiedrībai /nosaukums P/, reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/, tiesas izdevumus 218,97 EUR (divi simti astoņpadsmit *euro* un 97 centi).

Par labu prasītājai piedzītie tiesas izdevumi ieskaitāmi prasītājas norēķinu kontā Nr./adrese/.

Noraidīt akciju sabiedrības /nosaukums P/, reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/, prasību daļā par apmierinājuma gūšanu pirms to saņem UAB /Nosaukums A/, /valsts/ Republikas reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, par labu kurai /adrese/ pagasta zemesgrāmatas nodalījumā Nr. /numurs C/ir nostiprināta hipotēka par 800 000 EUR apmērā.

Izbeigt tiesvedību lietā prasības daļā pret /pers. B/ un /pers. A/.

Noteikt atbildētājiem sprieduma labprātīgai izpildei 10 (desmit) dienu termiņu no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Labprātīgi izpildot spriedumu daļā par tiesas izdevumu piedziņu, maksājumu apliecinoši dokumenti jāiesniedz Zemgales rajona tiesā. Pretējā gadījumā spriedums šajā daļā tiks nodots piespiedu izpildei zvērinātam tiesu izpildītājam.

Prasītāja un atbildētāji /pers. A/, /pers. B/, /pers. C/, /pers. D/, /pers. E/ spriedumu var pārsūdzēt Zemgales apgabaltiesā 20 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas – 2021. gada 10.novembra, apelācijas sūdzību iesniedzot Zemgales rajona tiesā.

UAB /Nosaukums A/ spriedumu var pārsūdzēt Zemgales apgabaltiesā 20 dienu laikā no sprieduma noraksta izsniegšanas dienas, apelācijas sūdzību iesniedzot Zemgales rajona tiesā.

Tiesnese S. Vikentjeva